

5^e zondag door het jaar (-c) 8-9 februari 2025

decanaat Ieper - Poperinge

Als aperitief: The Ballad of Lucy Jordan – Marianne Faithfull (1979)

<https://www.youtube.com/watch?v=ERMaRcbSuwc>

The morning sun touched lightly on
the eyes of Lucy Jordan
In a white suburban bedroom
in a white suburban town
And she lay there neath the covers
dreaming of a thousand lovers
til the world turned to orange
and the room went spinning round

At the age of 37
she realized she'd never ride
through Paris in a sports car
with the warm wind in her hair
So she let the phone keep ringing
as she sat there softly singing
little nursery rhymes she'd memorized
in her Daddy's easy chair

Her husband he's off to work
and the kids are off to school
and there were oh so many ways
for her to spend the day
She could clean the house for hours
or rearrange the flowers
or run naked through the shady street
screaming all the way

At the age of 37
she realized she'd never ride
through Paris in a sports car
with the warm wind in her hair
So she let the phone keep ringing
as she sat there softly singing
pretty nursery rhymes she'd memorized
in her Daddy's easy chair

The evening sun touched gently on
the eyes of Lucy Jordan
on the rooftop where she climbed
when all the laughter grew too loud
And she bowed and curtsied to the man
who reached and offered her his hand
and he led her down to the long white car
that waited past the crowd

At the age of 37
she knew she'd found forever
as she rode along through Paris
with the warm wind in her hair...

De morgenzon streelde zachtjes
de ogen van Lucy Jordan
in een wit slaapkamertje
in een witte slaapstad
terwijl ze daar lag onder de dekens
dromend van wel duizend minnaars
tot de wereld oranje kleurde
en de kamer begon rond te draaien

Zevenendertig jaar oud
besepte ze dat ze nooit zou rijden
door Parijs in een sportauto
met de warme wind door haar haar.
Dus liet ze de telefoon overgaan
terwijl ze daar in haar vaders makkelijke stoel
zat zachtjes kinderliedjes te zingen
die ze uit haar hoofd had geleerd.

Haar man, die is naar zijn werk
en de kinderen zijn naar school
en er zijn voor haar o zoveel manieren
om de dag door te brengen
Ze zou het huis urenlang kunnen poetsen
of de bloemen herschikken
of naakt door de lommerrijke straat kunnen hollen
heel de tijd gillend.

Zevenendertig jaar oud
besepte ze dat ze nooit zou rijden
door Parijs in een sportauto
met de warme wind door haar haar.
Dus liet ze de telefoon overgaan
terwijl ze daar in haar vaders makkelijke stoel
zat zachtjes kinderliedjes te zingen
die ze uit haar hoofd had geleerd.

De avondzon streelde zachtjes
de ogen van Lucy Jordan
op het dak waar ze op klom
wanneer het lachen te luid werd
En ze boog en maakte een reverence naar de man
die haar zijn hand bood
en haar leidde naar de lange witte auto
die voorbij de menigte klaarstond.

Zevenendertig jaar oud
wist ze dat ze het voor altijd gevonden had
terwijl ze meereed door Parijs
met de warme wind in haar haar...

Op 30 januari overleed op 78 jarige leeftijd zangeres en actrice Marianne Faithfull. Na een woelig seks-drugs en r&rollparcours in de jaren '60 waar ze oa de rauwe stem aan overhield, nam haar carrière een tweede start met de mooie lp Broken English waarop ook dit prachtige lied stond. Het gaat over de ontgoocheling bij dromen die niet uitkomen. Herkenbaar voor de vissers in het Evangelie van vandaag ... totdat ze Jezus tegenkwamen.

Lied: Stem die ons roept (ZJ 776)

<https://www.youtube.com/watch?v=Y1Gs-sSEdco>

Stem die ons roept, Vader die draagt,
Rots van vertrouwen aan mensen gewaagd.
Herder die hoedt, niemand verloren,
ieder als beeld van uw liefde herboren.

Woord van God is wat Hij doet: Hij geeft leven in overvloed.

Mensen gegeven, getrouwd aan elkaar,
verbonden voorgoed in dat oude gebaar:
brood om te worden, wijn om te delen,
wij dragen uw kracht om de wereld te helen.

Woord van God is wat Hij doet: Hij geeft leven in overvloed.

Handen geopend voor iedere nood,
geloof zonder daden geleidt naar de dood.
Geloven is doen wat de woorden beleden,
geloven is werken voor recht en voor vrede.

Woord van God is wat Hij doet: Hij geeft leven in overvloed.

Welkom:

Vandaag wordt ons verteld
over mensen die geroepen worden.
Zij aarzelen, voelen zich onmachtig,
maar worden uitgetild boven hun eigen kleinheid.
Diezelfde stem die zegt: "Ga...",
zegt ook: "Wees niet bevreesd, je kunt het, mijn genade is je genoeg."
Petrus, Paulus en de anderen... ze wisten zich klein genoeg
opdat God grote dingen met hen zou mogen doen...

Een bede om Gods barmhartigheid:

We werken hard, we hebben het druk,
maar zelden vragen wij ons af
of wij echt onze roeping volgen,
of we de weg wel gaan
waartoe we te diepste bestemd zijn.
Heer, ontferm U over ons.

Soms lijkt het alsof ons schip
stuurloos ronddobbert op de golven van het leven.
Dan ontbreekt het ons aan gedrevenheid
om ons 100% in te zetten voor wat goed en rechtvaardig is.
Christus, ontferm U over ons.

Misschien horen we het wel, diep in ons binnenste,
het appél om mensenvissers te worden,
maar ontbreekt ons de moed om erop in te gaan.
Heer, ontferm U over ons.

Eer aan God:

God schiep de mens naar zijn beeld en gelijkenis
zodat wij Hem in de ander kunnen herkennen.
Eren wij Hem in de naaste
door elkaar lief te hebben
zoals Hij van ons houdt.
Eren wij God
door op te komen voor wie snakt
naar een vreedzaam en menswaardig bestaan.

**Eren wij God,
niet alleen in de hoge,
maar vooral hier op aarde.
Loven wij God
door te zorgen voor een hemel op aarde
voor allen die Hij liefheeft.
Dan zullen wij samen kunnen zingen:
Heilig de Heer,
God en Schepper van deze wereld,
en zalig alle mensen in wie Hij werkelijk leeft,
in wie Hij welbehagen schept. Amen.**

Openingsgebed:

Heer, onze God, telkens weer roept U ons op
om de veilige oever te verlaten
en naar diep water te varen om mensen te vangen.
Vandaag bidden wij om vertrouwen op uw Woord,
om toch op dat Woord de netten uit te gooien,
om U te volgen en te gaan waar U ons zendt. Amen.

Bij de lezingen:

In de eerste lezing horen we de roeping van Jesaja.
In het kader van zijn getuigenis over de verrijzenis
refereert Paulus naar zijn eigen roeping.
Het evangelie brengt het verhaal van de wonderbare visvangst,
met de roeping van Petrus en van de eerste leerlingen.
Zo worden ook wij herinnerd aan onze roeping.
Laten we samen luisteren naar die Woorden uit de Schrift.

Eerste lezing: Uit de profeet Jesaja (Jes. 6, 1-2a. 3-8)

- 1 In het sterfjaar van koning Uzzia zag ik de Heer,
 gezet op een hoge en verheven troon.
 De sleep van zijn mantel vulde heel de tempel.
- 2 Serafs stonden boven Hem opgesteld, elk met zes vleugels.
- 3 Zij riepen elkaar toe:
 'Heilig, heilig, heilig is de Heer van de machten;
 en heel de aarde is vol van zijn heerlijkheid.'
- 4 De deurpinnen in de dorpels schudden van het luide geroep
 en de tempel stond vol rook.
- 5 Ik zei: 'Wee mij! Ik ben verloren!
 Ik ben een mens met onreine lippen,

- ik woon onder een volk met onreine lippen
 en ik heb met eigen ogen de koning, de Heer van de machten gezien!"
- 6 Maar één van de serafs vloog op mij af met een gloeiende kool,
 die hij met een tang van het altaar had genomen,
- 7 hij raakte er mijn mond mee aan en sprak:
 'Zie, nu dit uw lippen heeft aangeraakt,
 is uw zonde verdwenen, en uw schuld bedekt.'
- 8 Daarop hoorde ik de stem van de Heer:
 'Wie zal Ik zenden, wie zal in onze naam gaan?'
 Ik antwoordde: 'Hier ben ik, zend mij.'

Tussenzang: Psalm 138 (137) 1-2a, 2bc-3, 4-5, 7c-8

refrein: Ik zing voor U en alle hemelmachten.

U wil prijzen, Heer, uit heel mijn hart,
 omdat Gij naar mijn bidden hebt geluisterd.

Ik zing voor U en alle hemelmachten
 en werp mij neer, gebogen naar uw heiligdom.

U prijs ik om uw goedheid en uw trouw,
 want uw belofte hebt Gij mateloos vervuld.

Wanneer ik tot U riep hebt Gij mij steeds verhoord,
 Gij hebt mij altijd nieuwe moed gegeven.

U zullen alle koningen der aarde eren,
 wanneer zij horen wat Gij tot hen zegt.

Ook zij zullen de daden van de Heer bezingen:
 ja, waarlijk, machtig is de grootheid van de Heer.

Steeds is uw uitgestrekte hand mijn redding:
 de Heer voltooit voor mij al wat ik onderneem.

Uw goedheid, Heer, blijft duren zonder einde;
 vergeet het maaksel van uw handen niet!

Tweede lezing: (1 Kor. 15, 1-11)

Uit de eerste brief van de apostel Paulus aan de christenen van Korinthe

- 1 Broeders en zusters,
 ik wijs u nog eens op het evangelie dat ik u heb verkondigd,
 dat u hebt aanvaard, waarop u gegrondvest bent
- 2 en waardoor u ook gered wordt,
 tenminste als u zich houdt aan de bewoordingen
 waarin ik het u verkondigd heb;
 anders zou u het geloof zonder nadenken hebben aanvaard.
- 3 In de eerste plaats heb ik u doorgegeven
 wat ik zelf als overlevering heb ontvangen,
 namelijk dat Christus gestorven is voor onze zonden, volgens de Schriften,
- 4 en dat Hij begraven is,
 en opgestaan op de derde dag, volgens de Schriften;
- 5 en dat Hij is verschenen aan Kefas en daarna aan de twaalf.

6 Vervolgens is Hij verschenen aan meer dan vijfhonderd broeders tegelijk,
 van wie de meesten nog in leven zijn; sommigen echter zijn gestorven.
 7 Vervolgens is Hij verschenen aan Jakobus, daarna aan alle apostelen.
 8 Het laatst van allen, als aan een misgeboorte,
 is Hij ook verschenen aan mij.
 9 Ik ben immers de minste van de apostelen,
 niet waard om apostel te heten, want ik heb de kerk van God vervolgd.
 10 Maar door de genade van God ben ik wat ik ben,
 en zijn genade voor mij is niet vruchteloos geweest.
 Ik heb harder gewerkt dan alle anderen;
 dat wil zeggen, niet ik, maar de genade van God met mij.
 11 Maar zij of ik, wat maakt het uit?
 Dit verkondigen wij, en dit hebt u geloofd.

Lied: Heer onze Heer, hoe zijt Gij aanwezig (ZJ 540) – naar Psalm 57,2

<https://www.youtube.com/watch?v=SACId977pzc>

Heer onze Heer, hoe zijt Gij aanwezig
 en hoe onzegbaar ons nabij.
 Gij zijt gestadig met ons bezig,
 onder uw vleugels rusten wij.

Gij zijt niet ver van wie u aanbidden,
 niet hoog en breed van ons vandaan...
 Gij zijt zo mens'lijk in ons midden,
 dat Gij dit lied wel zult verstaan.

Gij zijt onzichtbaar voor onze ogen
 en niemand heeft u ooit gezien.
 Maar wij vermoeden en geloven
 dat Gij ons draagt, dat Gij ons dient.

Gij zijt in alles diep verscholen,
 in al wat leeft en zich ontvouwt.
 Maar in de mensen wilt Gij wonen,
 met hart en ziel aan ons getrouwd.

Heer, onze Heer, hoe zijt Gij aanwezig
 waar ook ter wereld mensen zijn.
 Blijf zo genadig met ons bezig
 tot wij in U volkomen zijn.

Evangelie: (Lc. 5, 1-11)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

1 Toen Jezus aan het meer van Gennesaret stond
 en de mensenmenigte zich om Hem verdrong
 om het woord van God te horen,
 2 zag Hij twee boten bij het meer liggen.
 De vissers waren van boord gegaan en spoelden de netten.
 3 Hij stapte in een van die boten, die van Simon,
 en vroeg hem een eindje van het land af te varen.
 Hij ging zitten en vanuit de boot gaf Hij de mensen onderricht.
 4 Toen Hij uitgesproken was zei Hij tegen Simon:
 `Vaar nu het meer op naar diep water.

Daar moeten jullie je netten uitwerpen.'

5 'Meester,' antwoordde Simon,
'de hele nacht hebben we ons al afgetoed zonder iets te vangen.
Maar als U het zegt zal ik de netten uitwerpen.'

6 Dat deden ze en ze vingen zo'n massa vis
dat hun netten ervan scheurden.

7 Daarom wenkten ze hun maats in de andere boot
om hen te komen helpen.

Die kwamen, en beide boten vulden ze tot zinkens toe.

8 Toen Simon Petrus dat zag, viel hij op z'n knieën voor Jezus en zei:
'Ga weg van mij, Heer, ik ben een zondig mens.'

9 Want schrik had hem, en allen die bij hem waren, bevangen,
vanwege de vissen die ze samen gevangen hadden.

10 Zo verging het ook Jakobus en Johannes, zonen van Zebedeüs,
die met Simon samenwerkten.

Maar Jezus zei tegen Simon: 'Wees niet bang. Voortaan zul je mensen vangen.'

11 Ze brachten de boten aan land, lieten alles achter en volgden Hem.

Overweging(en):

Het evangelieverhaal van dit weekeinde wordt 'de wonderbare visvangst' genoemd. Het is een typisch geloofsverhaal. We vinden het bij alle vier de evangelisten. Maar bij Marcus (1ste hfst.) en bij Matteüs (4de hfst.) is het een gewone visvangst. Maar ook daar is het centrale woord: "Voortaan zal je mensen vangen." Bij Johannes (21ste hfst.) is het dan opnieuw een wonderbare visvangst, maar die zich afspeelt na Jezus' verrijzenis. Het is een verschijningsverhaal. Een zelfde verhaal krijgt dus bij iedere evangelist een eigen invulling. Dit wijst erop hoe het niet gaat om een soort reportage.

Dergelijke verhalen geven ons geen precieze informatie over de een of andere gebeurtenis. We weten natuurlijk dat het merendeel van de twaalf apostelen vissers waren. Ze leefden van visvangst. Jezus stond midden in hun leven. In zijn verkondiging gebruikt hij woorden en beelden uit hun dagelijks leven. Ze worden tot symbolen voor het diepere geloofsmysterie dat hij openbaart. De eerste christenen hebben de geloofsverhalen van Jezus verder verteld. Ze hebben ze dikwijls bewerkt om Jezus' boodschap aangepast uit te dragen. Ze hebben er andere geloofsverhalen aan toegevoegd, die de gezindheid van Jezus vertolken of zijn inspiratie vorm geven. De verhalen werden verzameld door de evangelisten die er hun eigen stempel hebben op gedrukt. De evangelies gaan terug op wat mensen hebben ervaren met Jezus van Nazaret. Wat ze hebben meegemaakt voor en na zijn kruisdood. Evangelies verhalen de ervaringen met Jezus en de geschiedenis van zijn navolging. Ze nodigen uit om zelf ook binnen te gaan in die werkelijkheid van het Rijk Gods, zoals Jezus dat heeft beleefd en gepreekt.

Vandaag klinkt de uitnodiging om 'mensen te vangen'. De leerlingen moesten vissen vangen om in leven te blijven. 'Mensen vangen' betekent dan dat je mensen tot leven wil brengen. Tot het eigenlijke, echte leven van het Rijk Gods van Jezus. Het verhaal van deze dag begint met de mensen die zich rond Jezus verdringen om 'het woord van God' te horen. Vanuit de boot van Simon Petrus verkondigt Jezus dat woord. Maar hij laat het niet bij woorden. Hij vraagt de leerlingen 'naar het diepe' te varen en de netten uit te werpen. Op zijn woord doen ze dat, ook al hadden ze de hele nacht niets gevangen. En kijk: ze vangen zo'n massa vissen dat de beide boten dreigen te zinken. Simon Petrus en de anderen waren zo verbijsterd dat ze schrik hadden. De klassieke reactie in de bijbel wanneer iets gebeurt dat 'goddelijk' wordt genoemd. Maar Jezus vervaagt hun angst en zegt dat ze voortaan mensen zullen vangen. Het meer en de zee staan in de bijbelse context symbool voor 'verlorenheid'. Want er is altijd de dreiging van een kolkende zee of een storm op het meer. Met Jezus scheep gaan is altijd veilig en bevrijdend. Omdat hij de stormen bedwingt. De boot is symbool voor de christelijke gemeenschap. Dat Jezus in de boot van Petrus stapt is natuurlijk niet toevallig. Lucas

verwijst hiermee naar de eerste kerk. Vanuit de kerk klinkt via Jezus het 'woord van God'. Daardoor worden mensen bevrijd tot leven. Tot het leven van het Rijk Gods. Als ze zich als het ware laten strikken in de netten van de verkondigers. 'Mensen vangen' is mensen binnen de kerkgemeenschap brengen waar Jezus' boodschap wordt beleefd en het Rijk Gods van vrede, vreugde, liefde en gerechtigheid een menselijk gezicht krijgt. Het woord van God komt er tot leven. Dat is redding, bevrijding, uit zonde en kwaad, lijden en dood. Dat is het heil! Het is vroeger lange tijd een slagzin geweest: 'Buiten de kerk geen heil'. Maar als dat waar is, dan is er nu bijna niets dan onheil in onze wereld! Want het reuze passagierschip dat de kerk ooit was lijkt nu meer op hier en daar een klein scheepje dat stuurloos ronddobbert ergens op een van de wereldzeeën. We beseffen al lang dat er heil, en wel 'goddelijk heil' te vinden is ook buiten de kerk, in andere godsdiensten en in zo veel mensen en gemeenschappen van verschillende signatuur.

Wat kan het woord van Jezus om 'mensen te vangen' op vandaag dan nog betekenen? Ik denk dat we dat woord moeten koppelen aan dat andere woord dat me wezenlijk lijkt: 'Vaar naar het diepe'. Ik denk aan een preek van Paul Tillich, de bekende Duits-Amerikaanse theoloog over God als de oneindige en onuitputtelijke 'Diepte' van het bestaan. Hij zegt o.m: "Tot hen die niet (meer) weten wat ze over God moeten denken, spreek hen over de diepten van je leven, over de bron van je bestaan, over datgene waar het je uiteindelijk om gaat, wat je onvoorwaardelijk au sérieux neemt." Dat lijkt me de opdracht voor de kerkgemeenschap van vandaag. 'Vaar naar het diepe'. Werp daar de netten uit voor de bevrijding van mensen. Bevrijding uit het consumptiekapitalisme dat de mens verengt tot een consument. Bevrijding uit armoede en vereenzaming. Red de mens door op te komen voor de onaantastbaarheid van iedere persoon. Voor een rechtvaardige verdeling van de welvaart. Voor een universele rechtstaat. Voor ecologie als stuwkracht voor de leefbaarheid van onze planeet. Treed in dialoog met de grote wijsheidstradities van onze geschiedenis. Met volle respect voor de andere godsdiensten. In alle deemoed en dienende liefde. Luister naar de existentiële vragen van de mens van vandaag. Vooral van de jongeren. Leer hen terug aandacht te hebben voor mysterie en mystiek. Voor het diepste wezen van onze werkelijkheid. Getuig ervoor dat we er niet zijn voor onszelf maar voor het welzijn van de hele samenleving. Ga op zoek naar het goede in mensen. Naar waar goddelijke kracht in mensen de kans krijgt open te bloeien. 'Vaar naar het diepe', want alleen daar kan een Godservaring ontstaan. Het is Jezus Christus zelf die ons deze opdracht geeft. Op zijn woord kan het tot een wonderbare mensenvangst komen. Of anders en beter gezegd: tot een wonderbare mensbevrijding!

(Dennis Jacques)

Ze volgden Hem, zijn stem, zijn Woorden,
sinds hij verscheen in hun bestaan
en zij Hem zomaar zeggen hoorden
de volle zee weer op te gaan.

Ze volgden Hem, ondersteboven
van wat ze daar toen zouden zien:
een wondervangst niet te geloven,
geweldig dan ooit voordien.

Die dag is nooit meer uit te wissen,
ze blijven zien wat daar gebeurt:
de overslaande golf van vissen
een boot die zinkt, een net dat scheurt.

Hij zegt: ze zullen mensen vangen,
en God zal weten hoe dat moet
en of dat is wat zij verlangen
en dat gelukkig maakt voorgoed.

Zij volgen Hem, Hij moet maar wijzen
waarheen, en wat de reden is,
uiteindelijk, van al hun reizen:
Hijzelf, de allergrootste vis.

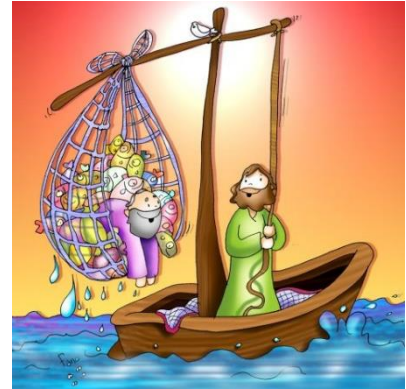
(Uit: De man van Nazareth, door Michel van der Plas)

Laten we naar het diepe varen:
om te luisteren naar de
grote levensverhalen van kleine mensen,
met begrip voor het anders-zijn van mensen,
in alle nederigheid en met liefde.

Laten we naar het diepe varen:
om te zoeken naar de grote
wijsheidstradities van onze geschiedenis,
met volle respect voor andere godsdiensten,
in alle deemoed en met liefde.

Laten we naar het diepe varen:
om te zoeken wat ons echt en diep gelukkig maakt,
om onszelf te bevrijden van zelfgenoegzaamheid,
vol van eigen zelf en eigen volk alleen,
in alle eerlijkheid en met liefde.

Laten we naar het diepe varen:
om ongeloof en onmacht te overwinnen
en het verlaten-zijn van mensen,
dat wij God en het goede mogen vinden
in het gelaat van de andere,
in alle dankbaarheid en met liefde. (Lydia Van Hirtum)

Woorden van geloof: (Marinus van de Berg)

Ik geloof door alle twijfel heen
dat Gij de Schepper zijt van alle leven.

Ik geloof door alle twijfel heen
dat Gij zoveel liefde hebt voor de mens,
dat Gij met geen dood genoeg neemt.

Ik geloof door alle twijfel heen
dat Gij de mens opnieuw laat geboren worden en
door het duister heen
in het Licht brengt.

Ik geloof met alle hoop die in mij is
dat Gij ons geschonken hebt aan elkaar:
om elkaar te behoeden,
te beschermen
en tot vrede te brengen.

Ik geloof met alle hoop die in mij is
dat Gij door mensen heel menselijk
tot ons wilt komen.

Dat Gij ons telkens weer doet herboren worden
en de hoop in ons doet groeien
dat de dag van vrede komt
waarop er geen dood meer zal zijn,
geen oorlog noch geweld.
Ik geloof in de voltooiing van de wereld
wanneer wij allen in liefde zullen samenleven. Amen.

Voorbeden:

Bidden wij voor mensen
die dreigen weg te zinken in een zee van verdriet en eenzaamheid.
Dat er mensenvissers opstaan
die hen bevrijden en een eind met hen meegaan.
Laten wij bidden...

Bidden we voor hen die zich, ambtshalve of als vrijwilliger,
inzetten in de Kerk.
Dat zij vreugde vinden in hun werk
en dat ontmoediging hen bespaard mag blijven.
Dat zij standhouden ook als zij zich onmachtig voelen.
Dat zij blijven vertrouwen in Hem die hen uitzond
om als vissers mensen op te vangen.
Laten wij bidden...

Bidden we voor allen die het evangelie
willen uitdragen in woord en daad.
Dat zij medestanders ontmoeten
die hen bemoedigen en hun creativiteit stimuleren.
Laten wij bidden...

Lied: O, waar wil je heen gaan ? (Bell/ R. van Loenen)

<https://www.youtube.com/watch?v=fcp1je1Cb0A>

O, waar wil je heengaan? En kan ik je volgen?
En hoe overleef je? Hoe kom je ooit aan?
Je hebt geen bepakking, geen tent en geen kleding,
geen eten, geen drinken, hoe kun je bestaan?

O, waar wil je heengaan? En kan ik je volgen?
En waarom zoek jij steeds een ander gehoor?
Je twist met de machten. Je eet met verachten.
Je loopt met de lamme. Zo ga je maar door.

O, waar wil je heengaan? En kan ik je volgen?
En wat geeft je aanzien? Wat geeft je krediet?
Geen winst uit de handel, geen vakwerk of kunde,
geen stempel of keurmerk, geen kunstwerk of lied.

O, waar wil je heengaan? En kan ik je volgen?
En wat is de missie waar jij je voor geeft?
En wat inspireert je? Wat drijft je, wat sterkt je,
en wat is de droom toch die jouw liefde heeft?

Ik ga waar Ik gaan kan en zoek reisgenoten.
Maar stel Me geen vragen naar heg of naar steg,
naar leeftocht of reisdoel of wie ons wil volgen.
Maar voeg je toch bij me: Ik leer je mijn weg.

Gebed over de gaven:

God van mensen,
wij nemen brood en wijn in handen en bidden U:
heilig deze gaven, heilig ons samen zijn.
Maak ons tot mensen, die van breken en delen weten,
van liefhebben metterdaad, zoals Hij, de mens naar uw hart,
Jezus Messias, uw Zoon, onze Heer. Amen.

Groot Dankgebed:

Wij danken U dat U een God van mensen bent,
dat wij U mogen noemen: onze God en onze Vader,
dat onze toekomst in uw handen ligt,
dat deze wereld U ter harte gaat.
U hebt ons tot leven gewekt.
Gezegend bent U, bron van al wat bestaat.
Daarom prijzen wij uw naam, Heer onze God,
en danken U met de woorden: Heilig, heilig, ...

Wij danken U omwille van uw veelgeliefde zoon,
die U geroepen en gezonden hebt
om ons te dienen en uw weg te tonen,
om aan armen uw blijde boodschap te verkondigen,
om recht te doen aan wie onrecht werd aangedaan,
om voor ons allen, het evenbeeld
en de gestalte te zijn van uw mildheid en uw trouw.

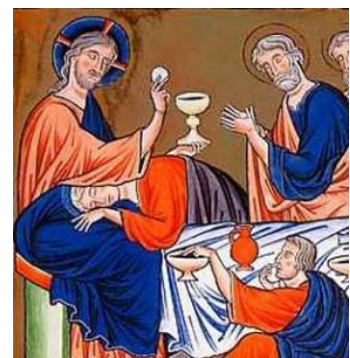
Wij danken U voor deze onvergetelijke mens,
die alles heeft volbracht wat menselijk is: het leven en de dood.
Wij danken U dat Hij zich met hart en ziel gegeven heeft aan deze wereld.

INSTELLINGSVERHAAL

Verkondigen wij de kern van ons geloof:
Heer Jezus, wij verkondigen uw dood
en wij belijden tot Gij wederkeert dat Gij verrezen zijt.

Daarom, Heer onze God,
stellen wij hier dit teken van ons geloof,
en daarom gedenken wij nu
het lijden en sterven van uw Zoon,
zijn opstanding uit de dood
en zijn intocht in uw heerlijkheid;
dat Hij, verheven aan uw rechterhand,
voor ons ten beste spreekt
en dat Hij komen zal om recht te doen
aan levenden en doden
op de dag die U hebt vastgesteld.

Zend ons uw Geest, die leven is, gerechtigheid en licht.
U, die het welzijn van de mensen wilt, en niet hun ongeluk, niet hun dood,
neem alle geweld weg uit ons midden en geef vrede op aarde

in naam van Jezus, uw zoon.
Dan zal uw naam geheilgd zijn,
Heer, onze God, door Hem en met Hem en in Hem
en in de gemeenschap van de Heilige Geest,
dit uur en alle dagen tot in eeuwigheid. Amen.

Onze Vader:

Richten wij ons, als broers en zussen met elkaar verbonden,
tot onze God van Liefde met de Woorden die Jezus ons heeft voorgezegd:

Onze Vader,...

Waar wij onszelf zoeken, God,
klinkt uw Woord: "Gooi uw netten uit om mensen op te vangen".
Waar uw opdracht ons zwaar valt, zegt U: "Vrees niet. Ik ben met u".
Blijf ons nabij met uw Woord en uw genade
die ons tot doeners van uw Boodschap maken.
Dan zullen wij vol vertrouwen mogen uitzien
naar de wederkomst van Jezus, Messias, uw Zoon.

Want van U is het Koninkrijk,...

Vredeswens:

Als je op weg gaat,
heb dan oog voor wie klein is, verloren en gebroken.
Loop op het ritme van de traagste,
draag wie moe is, troost wie droef is,
groet wie eenzaam is.
Wens ieder die je ontmoet vrede toe en maak vrede in je eigen hart,
zodat je vanuit je vrede kan delen met al je tochtgenoten
en de vrede van Jezus zal met u zijn.

Lam Gods

Communie

Lied: Jezus die langs het water liep (ZJ 562)

https://www.youtube.com/watch?v=WxBmf3IA_Ow

Jezus die langs het water liep
en Simon en Andreas riep,
om zo maar zonder praten
hun netten te verlaten,
Hij komt misschien vandaag voorbij
en roept ons ook, roept jou of mij,
om alles op te geven
en trouw Hem na te leven.

Jezus die langs de straten kwam
en tollenaars terzijde nam:
'k Wil in uw woning wezen
voor nu en voor na dezen
- Hij komt misschien vandaag voorbij
en neemt ook jou terzijde of mij
en vraagt ons Hem te geven
de rijkdom van ons leven.

Christus die door de wereld gaat
verheft zijn stem niet op de straat.
Hij spreekt ons hart aan, heden,
en went ons met zich mede.
En lokt ook nog zoveel ons aan,
tot wie zouden wij anders gaan?
Hij heeft en zal ons geven
alles, het eeuwig leven.

Slotgebed:

God, onze Vader,
sta ons bij om voor elkaar te worden
wat de leerlingen van uw Zoon mochten zijn:
vissers en redders van mensen.
Moge ons spreken en doen
warmte en licht, moed en verlichting betekenen
en mensen uitnodigen tot gemeenschap.
Dan zal uw Koninkrijk onder ons gestalte krijgen.
Dan zal uw droom over de mens werkelijkheid worden. Amen.

Zegen en zending

Dessertje:

Dat de Heer ons allen mag geven:
de behoedzaamheid van zijn handen,
de goedheid van zijn ogen,
de glimlach van zijn mond,
de vastheid van zijn stappen,
de vrede van zijn woorden,
de warmte van zijn hart,
Het vuur van zijn Geest,
Het geheim van zijn aanwezigheid
En de moed om hem te volgen,
Laat ons van wal steken,
Gooi de netten uit: We worden geroepen!

Laat Jezus in de boot
van mijn leven stappen, Heer,
en mij uitnodigen
om samen met Hem
in zee te gaan
en naar het diepe te varen.
En als Hij mij dan vraagt
de netten nog één keer uit te gooien,
geef mij dan de durf
mij helemaal aan Hem toe te vertrouwen,
zodat ik kan ervaren
dat het wonder van mijn leven
in jouw liefde ligt.
Neem alle angst van mij weg
en laat mij in Jezus' naam 'mensen vangen'
in een net van vriendschap en solidariteit.

